

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2185

Vragen van de leden **Van Velzen** (SP) en **Teeven** (VVD) aan de minister van Justitie over *de kwaliteit van het werk van het Openbaar Ministerie in het hoger beroep tegen G.K.* (Ingezonden 12 maart 2008)

- 1
Hebt u kennisgenomen van het vonnis van het gerechtshof in Den Haag in de zaak G.K., waaruit blijkt dat het Openbaar Ministerie (OM) slecht werk heeft geleverd en er een groot gebrek aan bewijs is?¹
- 2
Hoeveel rechercheurs hebben in de hogerberoepfase aan deze zaak gewerkt?
- 3
Herinnert u zich het verzoek om de recherchecapaciteit bij het OM en het Korps Landelijke Politiediensten (KLPD) te verhogen?² Bent u bereid dit verzoek nu wel in te willigen?
- 4
Bent u nog steeds van mening dat er geen gebrek aan capaciteit is bij het OM en het KLPD?² Wat is volgens u dan wel de reden dat het OM in de zaak tegen G.K. klaarblijkelijk slecht werk heeft geleverd? Welke maatregelen gaat u treffen om dit

soort broddelwerk in de toekomst te voorkomen?

- 5
Welke kosten zijn er tot nu toe gemoeid geweest met de vervolging van G.K.?
- 6
Welke maatregelen zijn genomen na de tussenbeschikking van het Haagse Hof in de zaak G.K. teneinde de voortgang in het onderzoek te bewerkstelligen en de reeds toen geconstateerde geconstateerde omissies in de bewijslevering te corrigeren?
- 7
Bent u bereid om thans de op 24 maart 2005 gestelde vragen te beantwoorden³, voor zover die nog opportuun zijn, te weten:
– Is het u bekend dat G.K. door de VN Veiligheidsraad in 2001 een zogenoemde travelban heeft opgelegd gekregen, waardoor hij alleen tussen Liberia en Nederland mag reizen?
– Wat is de inhoud van deze travelban?
– Wat is de rol van de Nederlandse overheid in het handhaven van deze travelban?
– Wat was de reden dat deze travelban werd ingesteld?
– Wat is de sanctie indien deze travelban wordt overtreden?

– Is het u bekend dat de VN deze Nederlander al eerder verdacht van het overtreden van de travelban, dat betrokkene onder andere op 24 november 2003 in Accra is gesignaleerd, in 2003 in Equatoriaal Guinea en op 20 april 2004 in Parijs?
– Bent u bekend met het artikel waarin de betrokkene stelt: «Ik reis gewoon, niemand die iets doet»?⁴
– Bent u bereid de VN te attenderen op deze klaarblijkelijke overtreding van de opgelegde sanctie? Zo ja, kunt u de Kamer informeren over de vervolgstappen die de VN zal nemen – als blijkt dat de travelban inderdaad is overtreden? Zo nee, waarom niet?

8
Kunt u de Kamer op korte termijn berichten over de maatregelen die worden genomen om de kwaliteit van de opsporing en vervolging in het taakveld oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid te borgen? Wordt er daarbij gedacht aan volledig vrijgestelde officieren van justitie voor de behandeling van dit aandachtsgebied?

¹ NOS Teletekst, 10 maart 2008.

² Kamerstuk 30 800 VI, nr. 116.

³ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2004–2005, nr. 1440.

⁴ Nieuwe Revu 2005, nr. 7.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 28 april 2008), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 1915, vergaderjaar 2007–2008

1

Ja, ik heb kennisgenomen van het vonnis van het Gerechtshof 's-Gravenhage d.d. 10 maart jongstleden.

2, 3, 4, 5, 6 en 8

Ik laat momenteel een analyse uitvoeren om te onderzoeken op welke wijze de opsporing en vervolging van zaken als de onderhavige mogelijk nog verder verbeterd en geïntensiveerd kan worden. Ik zal u over de uitkomst hiervan per separate brief nader informeren. In deze brief zullen ook onderhavige kamervragen worden beantwoord. Deze beantwoording is immers niet los te zien van de te verrichten analyse. Ik verwijs u hieromtrent ook naar hetgeen ik uw Kamer hierover berichtte in de brief d.d. 18 april 2008 met het jaarlijks overzicht van in behandeling genomen zaken door het Team Internationale Misdrijven.

7

In artikel 4a van Veiligheidsraadresolutie 1521 uit 2003 (S/RES/1521/2003) worden de redenen genoemd waarom de Veiligheidsraad een aantal personen – onder wie de heer K. – een reisverbod heeft opgelegd. Een dergelijk reisverbod houdt in dat de lidstaten de noodzakelijke maatregelen nemen om de toegang tot of doorreis over hun grondgebied tegen te gaan van personen op wie een dergelijke sanctie van toepassing is. Een reisverbod houdt niet de verplichting in om eigen onderdanen de toegang te weigeren. De lidstaten kunnen uitvoering geven aan een reisverbod door het weigeren van een visum en door betrokkene aan de grens de toegang te weigeren. Op overtreding van een reisverbod – dat wil zeggen indien de lidstaten hun verplichtingen die daaruit voor hen voortvloeien niet nakomen – staat geen sanctie. Voor de goede orde zij erop gewezen dat een reisverbod geen verbod voor betrokkene inhoudt op overtreding waarvan een strafsancie is gesteld. Eventuele schendingen van het reisverbod hoeven bovendien niet aan de Veiligheidsraad te worden gemeld. Indien betrokkene na diens

plaatsing op de sanctielijst inderdaad in derde landen is geweest, is zulks in beginsel in strijd geweest met bewuste sanctiebepaling.